

de ærede Medlemmer ikke have gjort sig i fornøden Grad bekendte med Valglovens klare Ord derom. Valglovens § 40 siger som bekendt, at ved skriftlig Afstemning skulle Valglisten se saavidt muligt alle føres paa Kaaringsstedet eller i Nærheden af dette. Nu ser jeg nok, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nime-stad) forsøger ogsaa her at gennemføre en ny Fortolkning; nemlig at der ikke staar, at Valglisten skulle føres paa Kaaringsstedet eller i Nærheden af samme, men at det skal læses saaledes, at de skulle føres enten paa Kaaringsstedet eller i Nærheden af samme. Men det staar der ikke, og der er ikke Spor af Hjemmel til at læse Valgloven saaledes. Seg vil nu afvente, hvorledes det ærede Medlem vil begrunde en Fortolkning, der strider ikke blot mod en jævn og forstandig Opfattelse af Lovens Ord, men tillige imod, hvad der blev yttret, da dette Tillæg i 1867 blev føjet til Valgloven, og endelig tillige mod Sagens Natur. Det er en Selvfølge, at ved en saadan vilkaarlig Flytning af Stedet for den almindelige Afstemning kan der let gaa Stemmer spildt, og hvor Forskjellen er ringe, behøve kun faa Stemmer at gaa spildt, for at Resultatet skal forvanskes. Seg fastholder altsaa, at der foreligger en ren og klar Overtrædelse af Valglovens § 40, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds vil ikke kunne hævde sin Fortolkning. Der staar ikke i Loven, at hvis det er hensigtsmæssigt, kan man flytte Afstemningslokalet, men der staar kun, at, saavidt det er muligt, skal man blive paa Kaaringsstedet. Hvis nu en Valgbestyrrelse finder, at det kan være i høi Grad ønskeligt, at man forlægger Afstemningsstedet til et andet Lokale, er dog Intet rimeligere, end at den samlede Valgbestyrrelse bliver enig derom, da det maa staa klart for den, at der handles om at gaa udenom en Bestemmelse i Valgloven. Men er det sket i Aarhus? Nei, saa lidt, at de Medlemmer af Valgbestyrrelsen, der vare valgte for Aarhus By, og som skulde træffe Forberedelserne til Valget, have paa egen Haand truffet denne Bestemmelse om Lokalets Flytning, og de have gjort det mod Landkommunernes Repræsentanters Ønske. Det er nok bemærket af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, at det er en dels uvigtig, dels vildeledende Fremstilling; men jeg paastaar, at det er en fuldstændig rigtig og meget veiledende Fremstilling, hvorimod, som jeg senere skal komme til, det ærede Medlems Fremstilling saavel som hans Bidrier fra Aarhus ere meget vildeledende. De aarhusianske Medlemmer traf Bestemmelsen paa egen Haand. Paa Valgdagen, inden Valghandlingen var begyndt, blev der fremsat Protest mod denne Foranstaltning. Siden Valghandlingen var begyndt, kom Protesten mundtlig, og derefter blev den ført i Pennen og indgivet skriftlig. Nu maa jeg her med den ærede Formands Tilladelse oplæse et Par Ord af Valg-

protokollen og af Forhøret, for at de ærede Medlemmer her i Salen kunne danne sig en saa meget fyldigere Forestilling om, hvad det er for Bidrier, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds mener, at han kan staa Andre af Marken med. Der meddeles i Udskriften af Valgprotokollen Side 10, at Formanden fremlagde en fra de Herrer B. Bjørnbak, N. Rasmussen — Landssthingsmanden — Dam og P. Werner under selve Valghandlingen modtagen Skrivelse af Dags Dato, der er saalydende — som jeg bemærkede blev Protesten fremsat mundtlig forinden Valghandlingens Begyndelse — „Undertegnede tillade os herved at nedlægge Protest mod den Beslutning, man fra Valgbestyrrelsens Side for Aarhus Kjøbstad har forlagt den skriftlige Afstemning til et andet Lokale, end hvor Kaaringen finder Sted, idet vi formene, at dette ikke er stemmende med Valglovens § 40“. Nu læser man videre i Valgprotokollen: „Saavel Valgbestyrrelsens Medlemmer som Fremsenderne af indbenedte Skrivelse vare imidlertid enige om, at der ikke ved nærværende Leilighed var Mulighed for at foretage Noget til Forandring af det allerede fastslaaede. Underfretterne erklærede tilmed, at de alene ønskede deres Protest opfattet som en Anmodning til Byraadet om ved fremtidig mødende Tilfælde at tage Hensigtsmæssigheden af den nu foretagne Foranstaltning under fornyet Overveielse“. Det ser Valgprotokollens, altsaa Valgformandens Meddelelse om det Paasereede. Men ved Forhøret erklærede B. Bjørnbak, at, naar det i Valgprotokollen hed, at Underfretterne af den indgivne Protest mod, at den skriftlige Afstemning var besluttet henlagt til et andet Lokale, havde været enige om, at der ikke ved den forhaandenværende Leilighed var Mulighed for at foretage Noget til Forandring af det saaledes allerede fastslaaede, saa havde han for sit Vedkommende ikke udtalt nogen Mening om en saadan Mulighed, hvorom Afgjørelsen jo ogsaa alene maatte tilkomme Valgbestyrrelsen. Han var derhos af Landssthingsmand N. Rasmussen bemyndiget til at afgive en lignende Erklæring for dennes Vedkommende. Derefter kom Valgformanden i Forhør og blev gjort bekendt med denne Protest mod hans Protokollation. „Fremstod Borgmester v. Schmidten, der i Anledning af B. Bjørnbaks i Netten Anbragte om, at han og N. Rasmussen ikke havde udtalt nogen Mening om, hvorvidt det paa den Tid, da Protesten imod den navnlig Afstemnings Henslytning til Bystolen blev afgiven, vilde have været muligt at forandre den derom tagne Beslutning, afgav, at da Klagen først fremkom skriftlig under selve Valghandlingen, og efter at Stillerne havde begyndt at tale, var det efter Forholdene aldeles umuligt at faae Valgbestyrrelsen samlet paa den Maade, at man kunde sige, at alle dens Medlemmer vare enige i, at den tagne Beslutning ikke kunde forandres; men de nærmeststaaende Valgbestyrrelsesmedlemmer